

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 6 czerwca 2018 r.

Poz. 2724

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.121.2018.KN WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 4 czerwca 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875, poz. 2232, z 2018 r., poz. 994, poz. 1000)

stwierdzam nieważność

§ 2 pkt 3 i pkt 4 uchwały Nr XLVII/567/2018 Rady Miejskiej w Mielnie z dnia 27 kwietnia 2018 r. w sprawie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie Gminy Mielno.

Uzasadnienie

W dniu 27 kwietnia 2018 r. Rada Miejska w Mielnie podjęła uchwałę Nr XLVII/567/2018 w sprawie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie Gminy Mielno.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 7 maja 2018 roku.

W toku badania legalności tego aktu organ nadzoru stwierdził, że jej § 2 pkt 3 i pkt 4 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi¹⁾.

Uzasadniając powyższe stanowisko, wskazać należy, że w § 2 pkt 3 i pkt 4 przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Mielnie ustaliła następujące zasady usytuowania na terenie Gminy Mielno miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych: punkt sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży nie może być usytuowany w obiekcie, w którym konsumenci pozbawieni są bezpłatnego dostępu do toalet czynnych w godzinach działalności punktu (§ 2 pkt 3), usytuowanie punktu sprzedaży napojów alkoholowych musi być zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Mielno (§ 2 pkt 4).

W podstawie prawnej uchwały wskazano m. in. art. 12 ust. 1, ust. 3, ust. 4 ww. ustawy. W myśl art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi *rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych*. Zdaniem organu nadzoru z przywołanej wyżej normy nie można wywieść uprawnienia rady gminy do wyznaczania w drodze uchwały warunków wyposażenia miejsc, w których może być sprzedawany, podawany i spożywany alkohol. Uprawnienie takie nie wynika z pewnością z art. 12 ust. 3 ustawy, bowiem przepis ten przewiduje dla organu stanowiącego gminy uprawnienie do ustalenia zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, a więc ogólne i uniwersalne normy, których celem winno być ograniczanie dostępności alkoholu. Realizacja przyznanej radzie gminy kompetencji powinna zatem następować poprzez uchwalenie wytycznych co do lokalizacji punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, jakimi kierować będzie się organ wydający zezwolenia na prowadzenie tego typu działalności.

W ocenie organu nadzoru przepis art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uprawnia radę gminy jedynie do określenia zasad usytuowania miejsca sprzedaży i podawania

¹⁾ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 z późn. zm.).

napojów alkoholowych, przez co należy rozumieć położenie, miejsce sprzedaży i podawania napojów alkoholowych względem innych obiektów użyteczności publicznej (jak np. szkoły, przedszkola, zakłady pracy), jak też innych obiektów, które rada gminy uzna za zasługujące na szczególną ochronę. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym²⁾ wyrażono pogląd, że pod pojęciem zasad usytuowania punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie w terenie, a w szczególności ich usytuowanie względem miejsc chronionych, takich jak np.: szkoły, inne placówki oświatowo -wychowawcze i opiekuńcze, miejsca kultu religijnego itp. Nie mieści się natomiast w ramach upoważnienia zawartego w cytowanym unormowaniu uprawnienie rady gminy do konkretyzowania, jak ma wyglądać takie miejsce sprzedaży i podawania napojów.

Rada Miejska w Mielnie podejmując uchwałę na podstawie art. 12 ust. 3 ww. ustawy – który upoważnia ten organ do ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych – nie może, bez wyraźnego wskazania odpowiednich przepisów kompetencyjnych, wykraczać poza zakres przedmiotowy tego przepisu. Ustalenie warunków wyposażenia dla obiektu, w którym będzie sprzedawany i spożywany alkohol, w bezpłatną toaletę, stanowi przekroczenie delegacji wynikającej z ww. przepisu. Podobnie, odnosząc się do zapisu § 2 pkt 4 uchwały Nr XLVII/567/2018, w którym Rada postanowiła, że usytuowanie punktu sprzedaży napojów alkoholowych musi być zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Mielno. Wskazać w tym miejscu należy, że żaden z obowiązujących przepisów prawa nie przewiduje uprawnienia dla organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do zamieszczania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego regulacji dotyczących usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych. Zapis wprowadzony przez Radę Miejską w Mielnie jest więc nie tylko wykroczeniem poza nadane Radzie ustawowo kompetencje, ale także wprowadza niedookreślone warunki, które mogą być niezrozumiałe dla adresatów uchwały Nr XLVII/567/2018.

Mając na względzie zasadę legalizmu, znajdującą oparcie w art. 7 Konstytucji RP³⁾, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji, w myśl którego organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, stanowią akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, należy uznać, że kwestionowane przepisy uchwały naruszają prawo w sposób istotny, co stanowi podstawę do zastosowania środka nadzoru przewidzianego w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

WOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI

Tomasz Hinc

²⁾ Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt II SA/Ol 26/2009.

³⁾ Ustawa z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).